

28 Şubat Postmodern Darbesi Yükselen İslami Hareketin Önünü Kesme ve Hedefinden Saptırma Operasyonuydu

Burhanettin Can

GÜNDEM

28 Şubat Postmodern Darbesi Yükselen İslâmi Hareketin Önünü Kesme ve Hedefinden Saptırma Operasyonuydu

"Ey iman edenler, içinizden kim dininden irtidat ederse, Allah (yerine), kendisinin onları sevdiği, onların da kendisini sevdiği, mü'minlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı ise 'güçlü ve onurlu,' Allah yolunda cihad eden ve kinayıcının kinamasından korkmayan bir topluluk getirir." (5 Maide 34)

Burhanettin CAN

Giriş

Son yıllarda Türkiye'de geçmişle hesaplaşma yaşanmaktadır. Dileğimiz bu hesaplaşmanın, milletinize, ülkemize ve bölgemize zarar vermeyecek bir genişlikte, boyutta, derinlikte ve olgunlukta ele alınmasıdır.

Amaç, yeni bir kin ve nefret dalgasını yeniden ülke sahına yaymak olmayıp bu insan unsuruna bunu yaptıran arkadaki derin gücü bulup teşhir etmek, tecrit etmek ve tasfiye etmek olmalıdır. Önde görülen, önde olan tetikçilerle, piyonlarla uğraşmak yerine arkadaki, karanlıktaki küresel oyuncuların ortaya çıkarmak önemlidir.

Bunun kadar önemli olan diğer bir konu da, Türkiye'deki ordunun, bir kısım STK'nın her seferinde bu oyuna niçin geldikleri, tuzaga niçin düştükleri gerçeğidir. Cumhuriyet tarihi boyunca yaşanan darbelerin, komploların, tuzakların bu kapsamda ele alınması ve değerlendirilmesi ve dersler çıkarılması tarihi bir görevdir.

Meseleyi bu şekilde ortaya koyarken yanlış anlaşılma durumunun olabileceğini de göz önüne alarak 28 Şubat Postmodern darbesine tam cepheden karşı çıkarak yazdığımız yazılardan dolayı, Devlet Güvenlik mahkemelik olduğumuzu burada hatırlatmakta fayda vardır. (1-19)

28 Şubat Postmodern darbesinin amacı, hedefi neydi? Bu hedefle ulaşıldı mı? Müslümanların 28 Şubat öncesindeki durumları neydi ve sonrasında durumları ne oldu? Türkiye ne kazandı, ne kaybetti?

Burada 28 Şubat Sürecini bu çerçevede ele alıp değerlendireceğiz.

Türkiye'nin Jeostratejik, Jeopolitik, Jeoekonomik, Jeokültürel Önemi

Bir ülkenin coğrafyası, o ülkenin ekonomi, politika ve stratejisinin tespitinde son derece önemli bir rol oynar. Stratejik bir coğrafya, ülkeye önemli avantajlar sağlarken, ciddi düşmanlıkları da beraberinde getirir. O ülkeyi yönetenler, bu gerçeği daima göz önünde bulundurmak zorundadır.

Türkiye, coğrafi olarak böyle bir öneme sahiptir. Üç kıtanın kesişiminde, üç tarafı denizle çevrilidir. Karadeniz'le Akdeniz'i birbirine bağlayan boğazlara sahiptir. Rusya'nın sıcak denizlere açılması için önemli bir koridordur bu boğazlar.

Dünyanın doğalgaz ve petrol ihtiyacının çok önemli bir kısmını karşılayan ve de karşılayacağı öngörülen Ortadoğu ve Kafkasya'nın ortasında bir yerde bulunması Türkiye'nin önemini bir kat daha artırmaktadır. Ayrıca Avrasya uranyum, altın gibi kıymetli zengin maden rezervlerine sahiptir.

Türkiye coğrafi olarak bir tarım, hayvancılık ve orman ülkesidir. En zengin su kaynaklarına sahiptir.

Türkiye bu coğrafi önemini yanı sıra inancından, etnik kimliğinden ve tarihi kimliğinden kaynaklanan avantajlara sahiptir. Türk kimliğinden dolayı Türk Cumhuriyetleri ile, İslâm kimliğinden dolayı tüm İslâm ülkeleri ile, Osmanlı kimliğinden dolayı Adriyatik'e kadar uzanan birçok Avrupa ülkesi ile psikolo-

jik bağları vardır. İmparatorluklar geleneginden gelmesi, halkın sabır, direnme gücü ve genç nüfusu Türkiye'yi daha da avantajlı konuma getirmektedir.

Hristiyanlık ve Yahudilik için manevi öneme sahiptir. Bu iki büyük din mensupları için Türkiye iştah kabartıcıdır.

ABD-İsrail-İngiltere şer ekseninin Ortadoğu politikalarını realize edebilmeleri için, gerek soğuk savaş sürecinde gerekse soğuk savaş sonrasında, Türkiye'ye biçtikleri rol, bu ülkelerin ileri karakolu olarak çalışan 'jandarmalık' göreviydi. Türkiye bu görevi yerine getirmediği veya buna karşı tavırlar aldığı zaman, 'tehlikeli ve masraflı' bir bedel ödemekle karşı karşıya bırakılmıştır/bırakılmaktadır. ABD 'Büyük Ortadoğu Projesi'ni, İsrail ise 'Büyük İsrail Projesi'ni uygulamaya sokmaya çalışmaktaydı(20).

Geçmişte gerçekleştirilen Muavenet'in vurulması, Eşref Bitlis'in ölümü, Uğur Mumcu, Kışlalı cinayetleri, Gazi Mahallesi olayları ve Diyarbakır Emniyet Müdürü Gaffar Okkan'ın öldürülmesi, ABD ve İsrail'in tehlikeli ve masraflı operasyonlarından bazıları idi. ABD, dünya hakimiyetine ilişkin politikalarını hep bu düzende gerçekleştirmiştir. Washington tarafından çizilen genel çerçeve içerisinde kalmayan Olke yönetimleri iktidarda kalamamaktaydı(21).

ABD, dünyanın tek hakimi olarak karşısında rakip istememektedir. 'Tek Süper Devletli Dünya Raporu' adlı belgede, ABD Politikası çok net bir şekilde ortaya konulmuştur(22).

Sanayileşmiş bir Avrupa, enerji ihtiyacını Ortadoğu ve Kafkaslardan sağlamaya ve ürettiği malları buraya satmaya kendini mecbur hissetmekteydi. Bu nedenle ABD ve AB arasında bir güç çekişmesi kaçınılmazdı. Dolayısıyla bölgenin ortasında bulunan Türkiye bu çekişmeden payını alacak, güçlü oluncaya dek

oturtulmuş bir devlet olup 'Nil'den Fırat'a Kadar' olan coğrafyayı kendi mülkü olarak görmektedir.(Tevrat, Tekvin,15/18): "General Moşe Dayan: "Bizler Tevrat'a sahipsek, bizler kendimizi Tevrat'ın halkı olarak görüyorsak, Tevrat'ta vaat edilen bütün bu topraklara sahip olmak zorundayız."(22). İsrail'in hedefi, bölgeyi dini, mezhebi ve etnik küçük parçalara bölüp rahatça yutmaktır(22).

ABD-İsrail-İngiltere şer ekseninin Ortadoğu'da yapmak istedikleri yapılanmanın önünde en güçlü engel Türkiye idi. Türkiye'nin bu konudaki direnişinin kırılması, kendisine tayin edilen rolün dışına çıkarması için kendi içine kapanması ve istikrarsızlaştırılması gerekmektedir. Bu nedenledir ki gerek CIA, gerekse MOSSAD, PKK hareketini desteklemişlerdir. Yine bu amaçla, gerek Hatay gerekse "su sorunu" Suriye'den ziyade Batı ve CIA kaynaklı kuruluşlar tarafından hep gündemde tutulmuştu(22).

Ortadoğu denkleminde bir başka parametre İran idi. İran İslâm Devrimi; ABD, AB ve İsrail'in korkulu rüyası olmuştur. Şer eksenini Büyük Ortadoğu'da ikinci bir İran (İslâm Devrimi) istememektedir. Hem Türkiye'deki İslâmi yükselişin durdurulması hem de Türkiye'nin İran'ı durdurması ve İslâm coğrafyasına kötü örnek olmasının engellenmesi istenmekteydi. Türkiye'de bu rolü(jandarmalık) üstlenecek bir iktidar aranmaktaydı.

28 Şubat Sürecindeki Fay Hattı

1979 sonrasında Türkiye yakın coğrafyasında 6 büyük olay mey-

“ABD-İsrail-İngiltere şer ekseninin Ortadoğu'da yapmak istedikleri yapılanmanın önünde en güçlü engel Türkiye idi. Türkiye'nin bu konudaki direnişinin kırılması, kendisine tayin edilen rolün dışına çıkarması için kendi içine kapanması ve istikrarsızlaştırılması gerekmektedir. Bu nedenledir ki gerek CIA, gerekse MOSSAD, PKK hareketini desteklemişlerdir. Yine bu amaçla, gerek Hatay gerekse "su sorunu" Suriye'den ziyade Batı ve CIA kaynaklı kuruluşlar tarafından hep gündemde tutulmuştu.

süreldi bir gerilim ortamında yapıyacaktı. Türk Cumhuriyetleri arka bahçesi olarak gören Rusya, bu bölgede olabilecek her şeyle yakından ilgilidir.

ABD ve AB'nin yarımara Ortadoğu'da bulunan dini temelli bir ülke olarak İsrail, bu coğrafyadaki ilişkiler açısından ciddi bir rol almaktaydı ve ABD'nin 'Stratejik Bir Ortadoğu'nun gelişmesinde ABD ve İsrail birlikte hareket etmekteydi. İsrail, dini temellere

dana gelmişti: 1- Türkiye'de 1980 askeri darbesi, 2- İran'da İslâm devrimi, 3- İran-İrak savaşı, 4- Irak'ın Kuveyt'i işgali, 5- Sovyetler Birliği'nin çöküşü, 6- Birinci Körfez operasyonu.

Sovyetler Birliği'nin çöküşü ve İran'da Devrim olmasıyla uluslararası dengeler değişmiştir. Yeni güç odakları ortaya çıkarken, bölgesel çarpışmalar artmıştır. 28 Şubat'ı kapsayan zaman diliminde ülkemiz açısından olayları sistematize ettiğimiz zaman, iki ana tezadı (fay hatları) görmekteyiz: Uluslararası Tezalar (fay hatları), Ulusal Tezalar (fay hatları) ve 28 Şubat Sürecinde Uluslararası Tezalar (fay hatları).

Bu tezaları ana hatları ile aşağıdaki gibi gruplandırmak mümkündür:

1. Grup: Batının iç tezaları
2. Grup: Batı ile Rusya/Çin/İran arasındaki tezalar
3. Grup: ABD + İsrail + İngiltere ile İran ve diğer İslâm ülkeleri arasındaki tezalar
4. Grup: ABD + İsrail + Türkiye ile İslâm ülkeleri arasındaki tezalar
5. Grup: ABD + İsrail + Türkiye + Türkî cumhuriyetler ile İran/

Avrupa/Rusya arasındaki tezalar

6. Grup: ABD + İsrail ile Türkiye arasındaki tezalar
7. Grup: Türkiye ile İslâm ülkeleri arasındaki tezalar
8. Grup: Türkiye ile komşuları (Yunanistan, Suriye, Suriye, Irak, İran, Rusya) arasındaki tezalar

Görüleceği gibi Türkiye'nin hem küresel hem bölgesel güçlerle hem de komşuları ile arasında ciddi fay hatları bulunmaktadır. 28 Şubat'ın bu fay hatlarının önemli katkısı olmuştur.

28 Şubat Sürecinde Ulusal Tezalar (Fay Hatları)

Türkiye'nin iç tezalarını da aşağıdaki gibi sınıflandırmak mümkündür:

A- Sistemin İç Tezaları

1. Grup: Sistem Partileri arasındaki tezalar
2. Grup: Emniyetle Ordu arasındaki tezalar, İstihbarat Örgütleri arasındaki tezalar, Emniyetin, Ordunun, iş dünyasının, medya kuruluşlarının iç tezaları.

B- Müslümanlarla Sistem Arasındaki Tezalar

1. Grup: Sistemle tüm müslümanlar arasındaki tezalar
2. Grup: Kur'an-ı Kerim'in 230 ayetinin uygulanmasına karşı çıkan ekipler, Müslümanlar arasındaki tezalar
3. Grup: Müslüman iş adamları ile TÜSİAD arasındaki tezalar
4. Grup: İslâmi hareketlerle Sistem arasındaki tezalar
- C- Müstazaflarla Müstekebirler Arası (Mağluplar-Zalimler Arası) Tezalar
- D- Müslümanlar Arası Farklılıklar

1. Grup: RP ile Fethullah Gülen Cemaati arasındaki tezalar
2. Grup: Tarikatlar arası farklılıklar
3. Grup: RP ile (BHP-MHP) arasındaki farklılık
4. Grup: BHP ile MHP arasındaki farklılık
5. Grup: Müslüman cemaatler arasındaki farklılık

Bu tezalar yumağı içinde, o yıllar itibarıyla başı başına bir parametre ve güç olan Demirel, 28 Şubat'ın en önemli aktörlerinden biriydi.

28 Şubat postmodern darbesi, hem ulusal hem de uluslararası fay hatlarının karşılıklı etkileşiminin bir sonucuydu.

Sistemle İslâm Arasındaki Fay Hatlarının Harekete Geçmesi: İslâm'ın Yükselişi

Sovyetler sonrasında gündeme getirilen 'Yeni Dünya Düzeni'nin Türkiye'deki asıl sorunu, halkın bilinçli bir şekilde İslâm'ı bir yaşam felsefesi olarak tercih etmeye başlamasıydı. Talat Halman, 15 Haziran 1987'de Milliyet'teki bir makalesinde bu gelişmeye, hem ulusal hem de uluslararası güçlerin dikkatini, 28 Şubat Postmodern Darbesi'nden on yıl önce çekmeye çalışıyordu:

"...Ölkemizde gelişmekte olan boyutlara ulaşmakta olan hareket, 'irtica' dediğimiz olayların çok ötesindedir... Asıl sorun, Türkiye'nin dört bucağında, kentlerde, kasabalarda, köylerde, muazzam bir nüfus kesimini kapsayan bir İslamiyet hareketinin başlamış olmasıdır. İslamiyet'in uzak olmayan bir gelecekte halkımızın tek inancı, tek ülkesi, tek ideolojisi olması kuvvetle muhtemeldir. Atatürkçülük, laiklik, milliyetçilik, belki de İslamiyetçi eylem karşısında etkisiz kalacak, bugünkü partilere egemen olan ideolojiler, İslam ideolojisinin baskısı altında eriyecektir. Bilinçli ya da bilinçsiz milyonlarca müminin oluşan bir kitlenin hareketini durdurmak zor olur."

Yazı, sistemin Müslümanlar arasında varolan fay hatının büyük bir enerji ile dolmakta olduğuna, bir gün patlayabileceğine ve o zaman da sistemin çökeceğine dikkat çekmeye çalışıyordu. Yazıya göre Türkiye, bir İslam devrimine gebe idi. O yıllar itibarıyla ABD'deki birçok düşünce kuruluşunda yapılan özel araştırmalar da bunu teyit etmekteydi. RP hareketi, İslami hareketlerin Parlamentoda temsilcisi idi. İslami hareket RP'den çok daha geniş kapsamlı ve büyüktü. O nedenle asıl olan tehlike RP değil, ona destek veren Müslüman halktı, İslam devrimi düşüncesinde olan İslami hareketlerdi.

ABD Türkiye'de ne İran deneyimini ne de Cezayir'deki FIS deneyimini yaşamak istemekteydi. Bu düşünce, RP'nin hem iktidara gelme biçiminde hem de iktidardan dışarıya çıkma biçiminde çok etkili olmuş, 28 Şubat Darbesi'nin şeklini ve muhtevasını değiştirmiştir.

Sistemde Bir Trafik Kazası: Erbakan Başbakan

O yıllarda hem ulusal, hem de uluslararası güçler, RP'nin birinci parti olarak seçimlerden çıkacağını öngörmüşlerdi. Parlamentoda RP'nin ortak olmadığı bütün alternatif hükümet şekilleri denenmiş ve fakat başarılı olunamamıştır. Yukarıda ortaya konan fay hatlarından dolayı zorunlu olarak RP'nin önü açılmıştır. Refah-Yol iktidarı kurularak Millî Görüş Hareketi lideri Erbakan Başbakan olmuştur. Cindoruk'un bu süreci, 'İttihat Terakki ilk defa mağlubiyet aldı' şeklinde değerlendirmesi çok önemliydi ve hem içteki hem de dıştaki rahatsızlığın boyutunun bir işaretiydi. O nedenle Erbakan Hükümeti, o yıllar itibarıyla hem Küresel sistem hem de Türkiye'deki sistem için bir trafik kazası idi.

Şer ekseni ve onların yerli işbirlikçileri açısından asıl sorun, RP'nin iktidara getirilmemesi değil; asıl sorun, Talat Halman'ın üzerinde durduğu halin İslamlaşması ve bir devrime doğru yönelmiş olmasıydı. 28 Şubat'ın niteliği noktası, odak noktası bu ana olgu olmuştur.

'Başarısızlığın İslamileştirilmesi' Projesi ve Hayal Kırığı

Şer ekseninin başlangıçta benimsediği ana strateji, RP'nin darbe ile engellenmesi ya da dışarıya çıkması değil; iktidarda başarısız kalınarak itibarsızlaştırmasıydı. O nedenle projenin adına 'Başarısızlığın İslamileştirilmesi' denmişti. Refah-Yol başarısız kalınarak, bunun sonucu olarak bir taşıla iki kuş vurulacaktı. RP'yi iktidara taşıyan DYP tasfiye edilip merkez partisi olarak ANAP kuvvetlendirilecekti. 'Başarısızlığın

İslamileştirilmesi' projesi çerçevesinde RP iktidarda iken halkın gözünden düşürülmüş olacaktı. Bu durumda halkta, RP yöneticilerinin şahsında 'İslam'ın çağdaş bir düşünce' olarak sorunlarını çözebileceği anlatılacaktı.

Refah-Yol iktidarı döneminde Fadime Şahinler, Ali Kalkancılar ve Müslim Gündüzlerin her gün televizyonlarda arzi endam etmesinin, Onbaşı Sarmusak'ın ifadesine göre %40 subaylardan oluşan Acıemendi hareketinin bu kadar öne çekilmesinin sebebi onların şahsında RP'yi yıpratmaktı(2).

Bütün bunlara rağmen Refah-Yol şaşırtmıştı. Liberal bir sistem, bir başka düşüncenin mensupları, Müslümanlar, liberallerden çok daha tyt, çok daha başarılı bir şekilde işletilmişlerdi(23).

Refah-Yol Hükümeti, içte ve dışta büyük bir muhalefetle karşılaşmış olmasına, medya ve sivil görüntülü örgütlerin ve de askeri bürokrasinin yoğun bombardımanına uğramış olmasına rağmen ABD politikalarını sarsacak önemli atılımlarda bulunmuştur(3):

- Erbakan, AP ve CHP zihniyetlerinin oluşturduğu makastan Müslümanları kurtarıp onlara ayrı bir kimlik vererek onları iktidara taşımıştır. Ve Onları Türkiye'yi daha iyi yönetebileceklerine inandırmıştır.
- Batı tarafından ambargo uygulanmış olan İran'la Doğu'ya Anlaşma yapılmıştır.
- Irak'la sınır ticareti kapatılarak Irak'a uygulanan ekonomik ambargo delinmiştir.
- D-8'ler projesi ile ilk kez Batı karşısında ayrı bir yapı oluşturulmuştur.
- 'İslam Dinari', 'İslam NATO'su',

“

RP hareketinin önemli özelliklerinden birisi, merkez'den değil çevre'den, tepeden değil tabandan gelen bir halk hareketi olmasıydı. Fakir ve ezilen halkın temsilcisi ve sesi idi. Zenginlikten şımarıp azmış olan önde gelen müstekbir, mele zümresine karşı müstazafaların haklarını savunmakta ve adil bir düzen istemekteydi.

- 'İslâm Ortak Pazarı'nın oluşması için çalışılmıştır.
- Malezya ile helikopter projesi başlatılmıştır.
  - D-8'ler ile zirai donatım uçak yapım projesi başlatılmıştır.
  - Çekiç Güç'e çeki düzen verilmiştir.
  - Havuz sistemiyle ülkenin soyulması engellenmiş ve ekonomide başarılar kazanılmıştır.
  - Müslüman iş adamlarının öne açılmıştır.
  - BM'nin yapısına, beş ülkenin veto hakkına sahip olmasına karşı çıkmış ve BM'nin yeniden yapılması istenmiştir.
  - Hepsiinden önemlisi, ezilen, sömürülen İslâm coğrafyası için alternatif bir model ortaya konarak 'kötü örnek'(!) olunmuştur.

Sol-Alevi-Sabatayist Cuntanın Yükselişi

1940'dan itibaren Ordu içerisinde değişik renklerde cuntalar, ekipler hep var olmuştur. Bu cuntalar, dış destek alarak darbe ve muhtıralarla seçilmiş iktidarlara düşürmüştür. Genel olarak cuntaların tümü, ABD-İsrail-İngiltere işbirliğiydi. 1987'den itibaren oluşan 'Oruç ekibi' olarak isimlendirilen sol cunta, kimine 'gerici', kimine 'faşist', kimine de 'Amerikançı'

diyerek ordu içerisinde ciddi tasfiyeler yapmıştır. 28 Şubat sürecine gelindiğinde bu cuntanın (Batı Çalışma Grubu) bir özelliği, solcu olması iken diğer bir özelliği de alevi-sabatayist işbirliğine dayanmasıydı. Bunun için Rahmetli Muhsin Yazıcıoğlu; "... Türkiye, etnik veya mezhep özelliklerine dayalı bir Suriye rejimi de hiçbir zaman olmayacaktır." diyerek ordu içerisinde oluşan Cuntanın mezhepsel özelliğine dikkat çekmeye çalışmıştır. Diğer taraftan Atilla İlhan'a göre Batı Çalışma Grubu'nun lideri gözükken Çevik Bir, sabatayisttir ve 28 Şubat Darbesi de sabatayist bir darbedir(24).

Sol-Alevi-Sabatayist Cunta, aynı zamanda İsrail'le ilişkilerin de başını çekmekteydi(22). Erbakan'a rağmen İsrail'le askeri anlaşma yapılmışlardır.

Böyle bir dönemde ordu içerisinde Sol-Alevi-Sabatayist Cunta'nın öne çıkması, bir tesadüf müydü, yoksa ABD-İsrail-İngiltere şer ekseni tarafından oynanan daha büyük bir başka oyunun parçası mıydı? Bu sorunun cevabı, o gün için bilinmemiş olabilir, ama bugün bilinmektedir. Şer ekseni, o günkü konjonktürün gerektirdiği (İslami yükselişin durdurulması, yok edilmesi için) bir yapının (Sol-Alevi-Sabatayist Cunta)

önünü Ordu içerisinde açmıştır(25, 26). Bugün küresel konjonktüre ayak uyduramayan Engenekon'un tasfiye edilmesindeki sebep neyse, o gün de Sol-Alevi-Sabatayist Cuntanın önünün açılmasındaki sebep de oydu. Tedbir alınmış, cephe kurulmuş, saflar oluşturulmuştu.

Yolların Kesigözü Kavşak: RP'yi İktidardan Düşürmek, İslâm'ı Alternatif Olmaktan Çıkarmak

RP'den niçin korkulmaktaydı?

RP hareketinin önemli özelliklerinden birisi, merkez'den değil çevre'den, tepeden değil tabandan gelen bir halk hareketi olmasıydı. Fakir ve ezilen halkın temsilcisi ve sesi idi. Zenginlikten şımarıp azmış olan önde gelen müstekbir, mele zümresine karşı müstazafaların haklarını savunmakta ve adil bir düzen istemekteydi.

Başlangıçtan beri Kürt halkından yakın ilgi ve destek görmüştü. Kürt halkının RP hareketine sevgi göstermesi, Ortadoğu'da laik bir Kürt devleti kurdukları isteyen ABD ve İsrail iktidarının istene gelmemekteydi. Östelik de RP'nin İsrail'e özel bir alerjisi vardı. RP'li bir hükümet Ortadoğu'daki ABD-İsrail ikilisinin kurduğu denklemi çözümsüz kılabilirdi. Yapılacak ilk seçimlerde tek başına iktidar olabileme ihtimalinin yüksek olması, herkesin uykusunu kaçıyordu. Bu nedenle RP işe yaramaz hale getirilmeliydi.

Ayrıca İran'la doğal gaz anlaşması, Irak'la ticari ilişkiler geliştirilmesi, Çekiç Güç'e çeki düzen verilmesi, D-8'lerin kurulması ve BM'nin yapısına karşı çıkılması meydan okuma olarak kabul edilmiş olup genel olarak batının özelde ABD-

İngiltere-İsrail Şer ekseninin uykulardan kaçırmasıdır.

ABD'de zamanın Dışişleri Bakanı Abdullah Gül'ün de katılmış olduğu DEİK toplantısında ABD'nin Türkiye Büyükelçisi Marc Grossman ve ABD Ticaret Bakanlığı danışmanlarından Jan H. Kalicki, İran'la yapılmış olan enerji anlaşmasına şiddetle karşı çıkarak Türkiye'yi tehdit etmeleri rahatsızlığın boyutunu göstermekteydi(27).

Refah-Yol Hükümeti, büyük güçlere 'hayır' demek ve direnmekteydi. Kâzım İnan'ın deyişi ile "Büyük güçler HAYIR denmeye alışkın değildi"(28). O nedenle de RP'nin iktidardan gitmesini istemekteydiler.

Türkiye'de hem dış hem de iç güç odaklarına korkutan bir gelişme de, ekonomik alanda

Müslüman iş adamlarının ortaya çıkması ve hakim güçlerin iş alanlarına girmeye çalışmasıydı. Erbakan'ın ticaret odası başkanlığından beri verdiği bir mücadeleden sonucunu olarak buna bakılmaktaydı. Bu iş adamlarının çoğunluğu, Erbakan tarafından kurulan MÜSİAD'ın üyesi olup, İstanbul dükahının örgütü olan TÖSİAD'a karşıydılar. Ekonomik alanda öne çıkmaya başlayan şirketler, halka dayalı, çok ortaklı şirketlerdi. Ya yastık altındaki tasarrufları ya da yurtdışındaki işçilerin imkanlarını ekonomiye aktarmışlardı. Genelde kendi öz sermayeleri ile oluşmuş şirketlerdi. Ülkeden para kaçırılmakta, ülkeye para getirmekteydiler. Korumacılığa, tekele, faize, karaborsaya, stokçuluğa karşı idiler.

Faiz temelli bir sisteme karşı, faizi reddeden ve faizi bir sömürü aracı gören oluşumların başanlı olmasını, kapitalist sistemin hoş karşılaması mümkün değildi. Faiz

temeline dayanmayan bir sistemin başanlı olabileceğinin gösterilmesi, mevcut sistemin çökmesi, iflas etmesi, değişmesi gerektiği demekti. 28 Şubat darbesinin müslüman müteğbibleri boy hedefi haline getirmesinde bu nokta, çok önemliydi(5, 29). Diğer taraftan bütün bunlar, Erbakan'ın vizyonu olarak görülmekteydi(5, 30).

Bu müteğbibler, MÜSİAD çatısı altında sivil toplum örgütü olarak örgütlenmişlerdi. Anadolu sermayesinin sesi olarak MÜSİAD, İstanbul dükahına karşı güçlü bir muhalefet bağlatmış, başanlı organizasyonlarla bunların tekelini kırmaya başlamıştı. MÜSİAD'a duyulan tepki İstanbul dükahının rahatını kaçırmış olmasındandı(5, 31).

Bu müteğbibler, OYAK-KOÇ tekelinin üretim ve pazarlama alanına girmekte, İstanbul dükahının etkinlik alanını daraltmaktaydılar. Tekelci sermayenin ordu ile çok farklı alanlarda yıllara dayanan bir işbirliği vardı. Pek çok emekli subay, bu sermayenin şirketlerinde yönetim kurulu üyeliği yapmaktaydı(5, 32).

Her yerde tekelci sermaye Devlet'e, orduya sırtını dayayarak büyümüştü. 'Havuz Sisteminin' getirilmesi ile devletin soyulması engellenmiş ve bankacılık sistemine büyük bir darbe vurulmuştu.

Ordu-sermaye ilişkilerinin merkezinde OYAK tekelini bulmaktaydı. OYAK Türkiye'de özellikle KOÇ grubu ile ortaklıklar kurarken, Renault, Goodyear-MAES, Türk Boston Bank gibi uluslararası şirketlerle de ortaklıklar kurmaktaydı. Otomotiv hizmet, gıda, savunma, kimya, elektronik, çimento gibi birçok alanda ortaklıklar bulunan OYAK'ın, askerleri, sermaye ile kaynaştırmış özdeşleştirmişti(5, 32).

Daha önce 'Büyük Medya'ya(1) verilmiş olan 25 yıllık kur garantili kredilerin iptal edilmesi, bir başka soygunun engellenmesiydi. Ancak bu, aynı zamanda cephenin genişletilmesi demekti.

28 Şubat sürecindeki birtimlerde "İslami sermaye" diye cephe alınan ve ambargo konulan kuruluşların OYAK-KOÇ tekeline rakip Anadolu yerli sermayesi oluşu tesadüfi değildi. Cunta-tekelci sermayenin ekonomik ambargosunun nedenlerinden biri de, enerjinin özelleştirilmesinde tekelci sermayenin zor durumda kalmış olmasıydı(5, 33, 34). Serbest piyasada rekabeti kaybedenler, cuntalara sırtını dayayarak silah zoru ile piyasayı elde etmek istiyorlardı. Sendikalarından oluşturulan Beşli Çete ile niyet, kamufler edilmeye çalışılıyordu.

ABD-İngiltere-İsrail Şer ittifakı, Sol-Alevi-Sabatayist Cunta ve Tekelci Sermaye arasında Refah-Yol'un iktidardan gitmesi, İslami yükselişin durdurulması, yok edilmesi ya da hedefinden saptırılması noktasında bir ortak nokta, ortak payda meydana gelmişti. Yolları kestirmiş, menfaat birliği sağlanmıştı. Şimdi sorun, RP iktidardan nasıl düşürülecekti?

Erbakan'ın İktidardan Postmodern Darbe ile Düşürülmesi

Amerikan Kongresi'nin, "Ortadoğu Masası Şefi" Carol Migdalovitz tarafından "Toparlanamayan Türkiye'nin Politik Krizi " adlı 23 sayfalık raporda, Ordu'nun Rolü, Refah'ın Yükselişi, Hükümetteki Refah, Ordu'nun Tepkisi, Neler Olabilir? ve ABD'nin Görüşleri olmak üzere

o ana başlıkta Türkiye analiz edilmekteydi(35).

Rapora göre ABD, "Refah'ı istemiyor", "Refah'ın uzaklaşmasını" istiyor. Zorla uzaklaştırılmasına ise, "Refah zorla uzaklaştırılırsa, İslami siyaset aşırılaşabilir" endişesi ile karşı çıkıyordu. "Mevcut seçim sistemi ile Refah ilk seçimde %21 ile %30 arasında oy almasından" rahatsızdı. ABD, Türkiye'ye "bu kaostan çıkması için ya seçim sistemini değiştirmeyi ya da başkanlık sistemine geçmeyi" teklif etmekteydi(35).

Bu rapor, yalnızca dönemin Cumhurbaşkanı ile Genelkurmay Başkanı'na verilmişti. Demek ki o dönemde Demirel tarafından gerek seçim sisteminin, gerekse başkanlık sisteminin hemen tartışmaya açılması bir rastlantı değildi. Bir ABD projesiydi. Eğer sistemin iç tezahürü buna engel olmamış olsaydı, her iki konu da ABD'nin öngördüğü şekilde çözülmüş olabilirdi.

Yapılacak ilk seçimde %21 ile %30 arasında rey alabilecek bir RP'nin önü kestilmeliydi. General Ozkanak, 28 Şubat'ın amacının bu olduğunu, 18 MAYIS 1999 seçimlerinden sonra yaptığı açıklamalarda belirtmiştir:

"28 Şubat Postmodern bir darbedir. O günün koşullarında 12 Mart ve 12 Eylül gibi Klasik Darbe yapılamazdı... Bugün 28 Şubat'ı küçümsemeye çalışanların bilmesi gereken bir gerçek de şudur: O süreç başarılı olmasaydı, 18 MAYIS 1999 seçim sonuçları alınmazdı... 18 MAYIS'da verilen oy desteği düşmüyse, bunun nedeni 28 Şubat'tır."

"Batı Çalışma Grubu"na ilişkin belgelerin Erbakan aracılığıyla, Cumhurbaşkanı Demirel'e

oradan da Genel Kurmay Başkanı Karadayı'ya aktarıldığı bir ortamda Demirel'in Karadayı'ya "Bu sizin işiniz değil" demesi dikkat çekicidir. Karadayı'nın söz konusu belge için "maksadım aşmış bir çalışma" demesi de anlamlıdır. Yasemin Çongar'ın 7 Temmuz 1997 tarihli Milliyet'te "ABD, Ordu, Orakoglu" adlı yazısında yer verdiği ABD'li bir üst düzey yetkilinin;

"Türk ordusu da tek sesi değil; bazı subaylar irtica değerlendirilmesini paylaşıyor. Bir bölüm komutan darbe fikrine uzak... Evet, Bir bizle sık görüşüyor, ön plana çıkıyor, demeçler veriyor. Karadayı'nın sağduyusuna güveniyoruz. Kendisinin askeri müdahale istemediği izlenimindeyiz."

demisi olması, ordunun bütün olarak hareket etmediği manasına gelmekteydi.

Ordunun içerisinden Türkiye-İran-Rusya-Çin eksenini savunmakta olanlar vardı. Dolayısıyla bir darbe hareketinin ne getireceği ve nasıl sonlanacağı meçhuldü. Ortaya çıkacak kargaşada Türkiye ayrı bir eksene kayabilirdi. ABD bu riski göze alamamaktaydı.

Diğer taraftan ABD'ye, AB'ye, Siyonizm'e ve Türkiye'deki cari sisteme karşı olan ve kurtuluşu İslam'da gören bir halk hareketinin gittikçe güç kazanması ile "İslamcı yaşlı lider Erbakan'ın" Türkiye'yi farklı bir eksene kaydırmasından korkulmaktaydı (36):

"Alan Makovsky: Türkiye ilk defa, ABD hükümetinde sürekli üst düzey dikkatlerin odağı olmuştur, çünkü İslamcı Başbakan'ın Türkiye'yi Batı yörelerinden çıkarabileceğinden korkulmuştur. Hükümetin her dalından yük-

sek düzeyli bürokratlar düzenli toplantılar yapmış, Türkiye'nin İslamcı bir yönetim altına girmesi ile ABD çıkarlarının ne olacağını değerlendirmeye çalışmışlardır... Türkiye'ye böyle çok daha üst düzeylerde odaklanması, sık rastlanan bir şey değildir... Erbakan dönemi ve o dönemin Türkiye'nin geleceği konusunda yarattığı kaygılar, politika çevrelerinde Türkiye'nin imajını yükseltmeye yaramıştır."

ABD'nin asıl korkusu, "İslami siyasetin aşırılaşması" ile bir halk hareketinin başlamasıydı. ABD'ye göre Türkiye'deki laik çevreler bunu görmüyor ve yanlış işler yapıyorlardı:

"Gerçekte Türkiye'nin askerlerin ağır baskısı altında ki laik köktenciliklerin, RP'nin önünü kesmek için başvurdukları bu manevranın gert tepmesi ve İslamcı akama desteğin artması olaştığı daha da yüksek... Türkiye'nin geleceği ABD'yi ve öteki batılı devletleri yakından ilgilendirmektedir... Laik seçkinler, inançlı müslümanları kendilerine düşman etmekle kalmıyor, dar görüşlü politikaları ile RP'nin saygınlığını artırırlar."(37)

Benzer endişelerle AB'de darbeye karşı çıkmaktaydı. Alman Dışişleri'nden Herr Lamers; "Sizler işleri hep kestirmeden, sertlikle çözmek yanlısınız... Oysa Kürt meselesinde de Siyasal İslam'ın yükselişinde de daha ince, daha gelişmiş siyasi yöntemlere ihtiyaç vardır." diyerek yeni teknikler önermekteydi(38).

Bu değerlendirmelerin sonucunda Türkiye'deki Sivil-Askeri Cunta ikna edilerek Erbakan'ın iktidardan kansız bir darbe ile uzaklaştırılmasına karar verilmiştir.

Başbakanlık Takip Kurulu'nun kurucusu olarak bilinen ve 15.07.1997-08.01.1999 tarihleri arasında Başbakanlık Müsteşarlığı yapan Yaşar Yazıcıoğlu'na göre 28 Şubat süreci, 15 Ekim 1996 yılında Amerika Dışişleri Bakanlığı tarafından ABD'nin Ankara Büyükelçiliği'ne gönderilen çok gizli bir yazıyla başlatılmıştır(39).

Böylece kanlı olabilecek bir darbe, iç ve dış dinamiklerin etkileşimi sonucunda engellenmiştir. Askeri darbe ile yapılabilecek çok geniş bir operasyon engellenince, askerlerin önderliğinde, yargının desteğinde ve Demirel'in koordinatörlüğünde Postmodern bir darbe yapılmıştır.

Halkın İslamlaşması olayının önünün kesilmesi, hedefin sapıtılması ve sisteme entegrasyonun yeniden sağlanması için halkı sindirecek, moralini bozacak operasyonlara hız verilmiştir; RP'nin bölünmesi ve halk desteğinden mahrum bırakılması için her şey yapılmıştır.

Talat Halman ise 30.04.1997 tarihli Milliyet gazetesinde yazdığı bir makede, 'RP'nin bölünmesini ya da yeni dinci partiler kurulmasının' teklif etmekteydi.

Eski Yangıy Başsavcısı Vural Savaş FP'nin kapatılma davasında gereğini yapmıştır(40):

"Bu saatien sonra FP kapatılsa da kapatılmasa da çok önemli değil. Çünkü boluk pörçük bir Fazilet var karşımızda. FP'deki bu parçalanma, bu partiyi rejim için tehlikeli olmaktan çıkardı."

Avni Özgürel'e göre "FP üzerine oyun sadece FP'lilere bırakılacak kadar gayri ciddi bir iş değildi"(41).

Postmodern darbe sonucunda Erbakan siyasetten men edilerek,

RP ve FP kapatılarak Milli Görüş hareketinin bölünmesi sağlanmıştır. Bu gün için Milli Görüş hareketinden gelen dört parti mevcuttur.

Sonuç

28 Şubat Kuşatılmasından 28 Şubat'ın Kuşatılması Sürecinde Müslümanlar Kendi Muhasebelerini Yapmalıdır

28 Şubat Postmodern Darbesi, ABD-İsrail-AB-İngiltere ekserine 'hayır' diyebilen bir yönetimin devrilmesi vakasıdır. Refah-Vol'un eleştirilecek bir kısım yanlış icraatının olmuş olması, bu gerçeği değiştirmez. Hatalar, meşru zeminlerde rahatlıkla düzeltililebilir. En büyük meşruiyet ortamı seçimdi, parlamento idi. Bu zeminlerde hükümet değiştirilebilir ve partiler cezalandırılabilir.

Amaç sadece RP'nin iktidardan uzaklaştırılması değildi.

Amaç, Milli Görüş hareketinin ve diğer Devrimci İslami hareketlerin iğdış edilerek, 'tehlikenin estik sevyesinin altına çekilmesi, halkın umudu olmaktan çıkarılması ve de önceki darbelerde olduğu gibi, halka gerekt göz dağını verilmesi idi.

Amaç, Milli Görüş tabanında ve İslami hareketlerde kaos mey-

dana getirmek, fay hatları oluşturmak, ana damarı membandan sapırmaktır.

Amaç, ABD'ye, AB'ye, Siyonizm'e, Batı kültür ve medeniyetine, Türkiye'deki cari sisteme, fatze, sömürüye, tüketime ve müstekbirlere karşı olan bu büyük yürüyüşü durdurmak ve gertsin gertye çevirmekti.

Amaç, MÜSİAD'ı iğdış edip bölmek ve parçalamaktır. Müslümanları ve Müslüman iş adamlarını fatz ile tanıştırmak, banka sistemi ile çalıştırmaktır.

Amaç, özelleştirmelerle Küresel sermayenin bu ülkenin ekonomik gücünü ele geçirmesini sağlamaktır.

Amaç, ılımlı İslam protest çerçevesinde, Müslümanları sistemin ağırlik merkezine çekip liberalleştirmek, dünyevileştirmek ve mevcut sistemi savunmalarını sağlamaktır. İslam'ın hayatı tanzim etmesini istemeyen bir insan unsuru meydana getirmektir.

Amaç, fakirleri, yoksulları, yetimleri ve kimsesizleri unutturarak burjuvazi yanında Müslümanlara saf tutturaktır.

Amaç, bütün kurumlar arasına kin, nefret ve fesad tohumları ekmektir.

Amaç, orduyla halkın arasını açmak, olkeyi yağmalatırmaktır.

Amaç, İslâm'ı kültür ve medeniyet kavgasından vazgeçtirmekti.

Amaç, liberal, Batı kültür medeniyetini referans almış bir sistemi, liberalizm adına, liberalizm değerlerine ve kurallarına göre namazlı, niyazlı insanlara yönettiler ve meşruiyet kazandırmaktı.

Amaç, Türkiye'yi model ülke, model ortak yapılarak İslâm coğrafyasını değiştirmek ve İslâm coğrafyasında jandarmalık yaptırmaktı.

Amaç, içerdeki zalimlerin zulmünden dışarıdaki efendilerine sığındırmaktı.

Bunların ne oranda gerçekleşip gerçekleşmediğini, bu ülkede yaşayan her Müslüman, her hareket, her yapı, her cemaat ve her parti değerlendirerek karar vermedi, kendi nefis muhasebelerini, kritiklerini yapmadı.

Bugün 28 Şubat'ın önde görülen aktörleri ile hesaplaşma noktasına gelinmesi çok önemli bir gelişmedir. Keser dönmüş sap dönmüş, bugün de hesap dönmüştür. Gücü elinde bulunduran herkesin bu gelişmeden nasibini alması gerekir.

Bununla birlikte amaç, kin ve nefrete hareket edip, adaletten ayrılmış yeni fay hatları meydana getirmek olmamalıdır. Amaç, varolan fay hatlarındaki enerjiyi boşaltıp bu ülke insanının birlik ve beraberliğini sağlamak olmalıdır.

Amaç, 83 yıllık uygulanan bir mankurlaştırma hareketinin kendi milletinden kopardığı, yabancılaştırdığı evlatlarını kazanmak olmalıdır.

Ve:

"İyilikle kötülük eşit olmaz. Sen, en güzel olan bir tarafa (kötülüğe) uzaklaştı; o zaman, (görürsün ki) seninle onun arasında-

da düşmanlık bulunan kimse, senle ancak bir dost(un) oluvermiştir."

"Buna da, sabredenlerden başkası kavuşturulamaz. Ve buna, büyük bir pay sahibi olanlardan başkası da kavuşturulamaz." (41 Passtilet 34-35)

Kaynaklar

- 1- Can B., "Halka Sındırma Operasyonları", *Uman*, sayı: 31, 1999.
- 2- Can B., "Psikolojik Savaş Günleri: Susurluk ve Tarkılar", *Uman*, sayı: 33, 1997.
- 3- Can B., "Psikolojik Savaşta Yeni Bir Boyut: Tehdit", *Uman*, sayı: 36, 1997.
- 4- Can B., "Müminleri Bekleyen Tehlikeler; Kavramların Yozlaştırılması", *Uman*, sayı: 37, 1997.
- 5- Can B., "Psikolojik Savaşın Topyekûn Savaş Geçerli Ekonomik Ambargo", *Uman*, sayı: 38, 1997.
- 6- Can B., "Halka Râğmen Halk İçin Eğitim", *Uman*, sayı: 39, 1997.
- 7- Can B., "Halka Râğmen Halk İçin Eğitim-II: Eğitimde Toplumsal Gasebîleşmiş Halklar", *Uman*, sayı: 40, 1997.
- 8- Can B., "Zulme Karşı Mücadelede Bir Sözcük: Arınma", *Uman*, sayı: 41.
- 9- Can B., "İş'yi Bekleyen Tehlikeler-II İki Tuzak", *Uman*, sayı: 42.
- 10- Can B., "Türban Üzerinden Psikolojik Savaş", *Uman*, sayı: 44.
- 11- Can B., "Örüntünün Püri Temelleri ve Toplumsal Mühendislik Çıkartma", *Uman*, sayı: 46.
- 12- Can B., "Örüntünün Püri Temelleri-II Kıyafet Değişimi ve Tesettür Dışlanış", *Uman*, sayı: 47.
- 13- Can B., "Örüntünün Püri Temelleri-III Mücadele Ortamında Gıyâlerin Sembolleşmesi", *Uman*, sayı: 49.
- 14- Can B., "Örüntünün Püri Temelleri-IV Kıyafet Despotizmi ya da Dinin Kararı Alanından Tashiyet", *Uman*, sayı: 50.
- 15- Can B., "Dinde Reform Projesi", *Uman*, sayı: 57.
- 16- Can B., "İmamın Yağı İki Devlet Yağartı", *Uman*, sayı: 73.
- 17- Can B., "Korkulardan Arınmak", *Uman*, sayı: 75.
- 18- Can B., "28 Şubat Kışkırtıcısında Türkiye RP ve RP", *Uman*, sayı: 78.
- 19- Can B., "RP'de Varolanlar", *Uman*, sayı: 79.
- 20- Vatanşay A., *Armaganın Türkiye-İsrail Girdi Savaşı*, Timaş Yay., İstanbul, 1997, sayfa: 83.
- 21- Çömez, N., *ABD Terörü, Terörizm Kültürü*, Pinar Yay., İstanbul, 1991, sayfa: 22.
- 22- Vatanşay A., *Armaganın Türkiye-İsrail Girdi Savaşı*, Timaş Yay., İstanbul, 1997, sayfa: 22, 28, 33-34, 40, 53.
- 23- Yeni Şafak, 8.02.1997, Frankfurt *Algemeine*'den alıntı.
- 24- Çoşkun M.; Çalırak N., *Atilla İhan'la Çoğulu Konuşuldu...* Millî Gazete 22-23-24.03.2003.
- 25- Kuru E., Ne Değişti?, *Yeni Şafak*, 23.8.2000.
- 26- Akti Gazetesi, 10.6.1997. ST Petersburg *Times*'den alıntı.
- 27- 23 Şubat 1997 Millîyet Gazetesi.
- 28- İnan K., *Hayat Dışında Türkiye*, Timaş Yay., İstanbul, 1992, sayfa: 35.
- 29- Kalyoncu C., Uzunay B., "Konyadan Çıkışlar Yola, Birine Odal Birine Caza", *Almanya*, sayı: 134, 4 Temmuz 1997, s. 42-46.
- 30- Millîyet, 20.6.1997, *The Wall Street Journal Europe* gazetesinden James M. Dorsey alıntı.
- 31- Selam, 7.6.1997.
- 32- Paşlar S., "Orda ve Serrapçı", *Saklık Bürokratinin Ekonomi Politikası*, Bibliotek, 1999, s.76-104.
- 33- Yeni Meryül, 7.6.1997.
- 34- Selam, 19.6.1997.
- 35- Dorat Y., *İşte Raport*, Millîyet, 2.3.1997, Darbesiz Çözüm, Millîyet, 3.3.1997.
- 36- Makovsky A., *Enine Ülkeler-Gelgen Dünyada ABD Politikalarının Yeni Hatları*, Sabah Yay., sayfa: 109, 112.
- 37- Alpaz S., Yanık Dışman, Millîyet, 9. 9. 1997 (9.9.1997 tarihli *Chicago Tribune*'den alıntı).
- 38- Uzuneli Z., Millîyet, 18.1.1998.
- 39- Utku M., *Yeni Şafak* 06.02.2007.
- 40- Savaş V., 10.1.2001, *Gazeteler*.
- 41- Özgürel A. 1.4.2000, *Rahhal*.